

Milí naši konfirmandi, milí rodičia, krstní rodičia, starí rodičia, bratia a sestry...

Prečítajme si na začiatok 2 verše z menej známej biblickej knihy Žalospievov z 2. kapitoly /22 a 23/

Je to tu, milí naši konfirmandi... dva roky ste možno čakali práve na tento deň. Možno to vidíte ako skúšku, ako koniec niečoho... V živote ich bude viac, maturita, štátnice... možno si dnes vydýchnete, máme to za sebou. Nie je to tak... Všetko vás ešte len čaká... Nová cesta, nový začiatok. Pri takýchto prelomoch v živote, keď sa niečo končí sa pýtam, čo sa zmení? Bude to pondelkové ráno iné ako bolo to školské piatkové? Nie, bude také isté, podobné. Váš život pôjde ďalej bez ohľadu na to, že dnes máte veľký deň a stali ste sa dospelými v našej cirkvi. Aj keď budete mať 18 rokov, tiež sa nič nezmení. To posledné ráno ako 17-ročných a prvé ako 18-ročných bude rovnaké. Sklamala som vás? Nebojte sa, mám aj dobrú správu. Môže to byť inak, ak skutočne zodpovedne ako dospelí pristúpite ku konfirmácii. Prezradím vám zopár životných princípov.

O chvíľu dostanete Biblie, svoje vlastné, pre väčšinu z vás tie prvé. Lucka ich už má niekoľko, aj ja ich mám veru niekoľko. Je to nepodstatné, koľko ich máme. V modernej dobe máme Biblie v mobiloch, počítačoch. Dôležité je to, aby sa Biblia stala vašou najobľúbenejšou knihou, akýmsi vodítkom, príručkou. Teraz nastáva ten čas, keď už nemusíte, nemáte to dané, nie je to vaša povinnosť čítať si Božie Slovo. Pán farár, ani rodičia, ani nikto vás nebude kontrolovať. Ale skúste to. Každé ráno si otvoríť Božie Slovo a prečítať si pár veršov, spraviť si z toho akýsi dobrý zvyk v tom dobrom slova zmysle. Toto doporučujem aj každému z vás, bratia a sestry. Alebo to robte večer, ale čítajte Bibliu. Ja som začala čítať Bibliu pri príchode na strednú školu. Chodila som ráno na autobus do Trnavy a nikdy sa mi nechcelo raňajkovať vzhľadom k skorému času, no vždy som niečo do seba ťažko dostávala. Ale otvorila som si Bibliu a kúsok si prečítala. Akosi duchovne raňajkovala. Potom som si zvykla vyfarbovať verše, ktoré ma oslovili. Možno si aj niečo do Biblie zapísať. Skúste to... Zaujmite spoločnosť s Pánom... Nebojte sa.. vaša Biblia sa časom rozpadne, povolí jej väzba. Kníhviazači to napravia. Prajem vám, aby bola farebná a skutočne opotrebovaná. Neznevážite tak Božie Slovo, stane sa vám bližším, osobnejším a Biblia bude akousi kronikou ako kráčať s Pánom. Skúste to zajtra ráno. Aj v utorok, aj v stredu, aj počas celého života.

Modlite sa, hovorte s Bohom, nebojte sa, že to neviete. Aj v tomto budem osobná. Na detskej besiedke sa modlíme s deťmi a akosi rada som používala počas modlitby oslovenie Pane, Pane Bože... ale tak, že počas modlitby som ho povedala možno aj 7 krát. A jeden chlapec mi to vždy počítal. Už to nerobí, pretože aj ja som sa zlepšila, ale som si istá, že Boh počul modlitby aj vtedy aj teraz. Poďte a skúste to, nebojte sa. Hovorte s Bohom... Vtedy, keď je dobre, ale aj vtedy, keď sa trápíte, stojíte pred rozhodnutím, každý jeden deň, hovorte s Ním.

Poslednou, no rovnako dôležitou vecou je spoločnosť. Spoločnosť cirkevného zboru a v ňom malé spoločnosti... Pre vás mládež... Ale najmä služby Božie a všetko, čo vám cirkevný zbor ponúka. Nájdite si tu svoje miesto. Bratia a sestry pomôžme im ho tu nájsť. Máte dary a talenty, mnohé ste ešte nespoznali, ale Boh ich dal každému... hľadajte ich a skúste ich použiť. Nebojte sa. Teším sa na spoluprácu s vami. Vedzte, že ste dôležití a každý jeden originálny, stvorený presne tak, ako to Pán chcel. A Pán Boh si vás chce použiť. Nebojte sa. On vás povedie, nepôjdete sami, samé.

Jedine takto s modlitbou, Bibliou a službou v spoločnosti nebude zajtrajšie ráno rovnaké ako bolo to piatkové. Jedine s Bohom prežijete naplnený život. Začnite a nebojte sa. Ako cirkevný zbor, ale aj osobne vám chceme byť pomocou a oporou...

Nič sa dnešným dňom nekončí, milosť a vernosť Božia sú tu pre vás, pre nás naveky. Obnovujú sa v každé jedno ráno. Aj v to zajtrajšie... Amen.